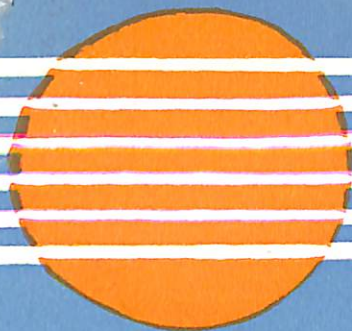

BIBLIOTEKA

854-1

D 32

YLLI
I MËNQJESIT

FAIK S. DEDA

85H-1

D. 32

5

FAIK S. DEDA

YLLI I MËNGJEZIT

— VARGJE —

~~38650~~

LIBRARI E SHTËPIA
BOTOJËSE «NAIM FRASHËRI»

12046

SHTËPIA BOTOJËSE «NAIM FRASHËRI»

--- A T D H E U ---

Do m'plakën monumentet në revan të kohës,
po vetëm ti, Atdhe, s'do thinjesh kurrë!
Ti monument mes shqotës: o'he llohës,
që zemrat njerëzore i rinon,
gjak të çfardollojtë merr nga 'to;
por veç gjak të pastër ti buron...

YLLI I MENGJEZIT

1.

Sa i bukur dhe sa i afërt
më ngjan këtë natë,
ai yll — jo si gjith' yjet,
ai yll
aq i ndritur, sa dhe i largët...

...Po këmbejmë së bashku mendimet,
nga një stan lebërish, ku verojnë dhëntë.
E kuptojmë njëri tjetrin fare mirë,
dhe unë,
i shtrirë në një cep të shtrungës,
mbështjellë me një gunë të dhirë,
e vështroj
me atë mall labi, që nuk ka të sosur...

2.

Nuk lakmoj
të kem ndër grushte rubin yjesh të ndritur,
për të stolisur
yllin e zemrës sime,

ndonëse
dua edhe unë që e dashura ime
m'e bukura të jet' ndër gjith' vajzat.

3.

Sonte,
në këtë natë, kur Yll' i Mëngjesit
u ul për të pirë një kupë me dhallë
dhe... po i pëlqen të pushojë e të çmillohet
me stanin tim në rrëz' të Këndrevicës,
... unë rri dhe mendoj:

Dua,
gjer në çastin e fundit të jetës,
pavdekësinë e Atdheut tim
në fytyrën e tij
të kundroj!

NE UDHEN E VJETEVE

1

Malet shqipëtare
me feste të bardha i mbulojnë kokat,
mendime të pastra derdhin me furi
ujvareve të thinjura nga lartësitë;
reve u vrasin sytë me bardhësi,
vetëtimave
me gjokset e rreshkura u bëjnë pritë.

2

Në këta male, shkëmb jan' shqipëtarët,
që, duke mbartur stiva dertesh,
u kacafytën me motet e trubullta,
me armiq të egër,
në këta male.

...U përkulën dhe vetë shekujt,
po dot s'i përlulën
qeleshet e bardha tek opingat me gjalmë.

3

Shqipëtarët e prisnin Ditën e Madhe
 të rinj nga zemrat e nga hallet thinjur,
 me nofullat shtërnguar
 dhe armët gati,
 e trurin të nginjur
 nga gjerdane ëndrash aq të bukura.

4

E prisnin atë ditë shqipëtarët,
 siç pret bujku shiun pas thatësirës së madhe,
 kur në thes s'i ka mbetur veç një dorë miell.
 E prisnin,
 zhuritur nga vapa mes ugarit e zallishtes,
 me buzën plasur për një gllënkë liri.

5

Kur dielli i Tetorit
 rezet e tij ja shpërndau globit
 ahëre...
 shpresat u ringjallën,
 Vegjëlia lëvizi
 përqafoi idetë e Leninit,
 i qëndroi grusht fashizmit.
 Dhe Kapiteni i shqipëtarëve dha kushtrimin,
 gjoks-shqyerit mësuan këngën e Stalinit,
 opingat dhe maliherët nisën marshimin,
 bijtë e Nëndorit
 i ngritën historisë Hymnin!

D E S H M O R E V E

1

Ç'ju kënduan nënat nëpër ligjërata,
Po dertet e tyre, kush i shkruan vallë?
Aq të thellën dhëmbje, kur vinte mandata,
Cila nën' s'e shprazi ndër vargje të rrallë?

2

Morët udh' të largët dhe s'u kthyet më,
Po lavdia juaj u ngrit përmbi male;
Si stoli për brezat na e lanë atë
Nënat tona trime, nënat shqipëtare!

3

Bën apel Atdheu. Po, pse s'flisni vallë?
Apo mos u dhëmbin plagët aq të rënda?
...Rrudh ballin Enveri dhe qafon me mallë
Nënat shamizeza, zëmërbardhat nëna!

4

Ngre dolli ky popull që në dritë doli,
Sy fatosash shihen në syt' e Enverit;
...Nga çdo nën' shqiptare një thinjë ai mori.
Që kurrë të mos plaket
 truall' i Skënderit!

MËNGJEZ I KUQ

1

Me gjak seç e ndezi kjo drit'mëngjezore
Kurorën me kodra, rrotull Progonatit.
... Nis cula avazin, tej në një zallore
Ja, u hapën dyert e ra briri i fshatit.

2

Një tuf'trëndelinash i mblodha nër fusha,
Ju kini mall, zëmra për 'to seç u digjet,
Me u j' Këndrevice pagurin ua mbusha
Të shuani prap etjen, se buza u piqet...

3

Para lapidarit, i heshtur qëndroj
S'ju kam par' asnjërin, nuk më njih askush.
Të mundja, të gjithve me zjarr t'ju qafoj
Dhe këngës së secilit, t'ja mirrja mes jush!..

J E T A

Jetë
është' beteja,
që jo një herë
do krah' herkulorë dhe forcën e Anteut:
ajo është' luftë pambarim
në fushë të blert' dhe dete me stuhi.

I lumtur është' ai
që n'akordet e jetës,
për lavdin' e Atdheut,
di të thurë
(pa bërë zhurmë!)
më të madhërishmen
melodi!